

Arrest

nr. 217 384 van 25 februari 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. VAN DE STEEN
Leopoldlaan 48
9300 AALST

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 29 november 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 oktober 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 3 december 2018 met referentienummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 januari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 februari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat A. VAN DE STEEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Armeens staatsburger van Armeense origine en afkomstig uit Ashtarak. Op 16/12/2009 diende u samen met uw vrouw A. K. (...) (O.V. (...)) een eerste verzoek tot internationale bescherming in België in. Op 01/02/2010 deden jullie afstand van jullie verzoek omdat uw vader ziek was geworden en keerden jullie terug naar Armenië. Sinds 2008 bent u lid van de oppositiepartij Zangutyun (vertaling

naar het Engels: Heritage). In de zomer van 2013 werd u lid van de beweging Himnadiit Khocerdaran (vertaling naar het Engels: Founding Parliament) o.l.v. J.S. (...). Op 24/04/2015 werd u door de politie aangehouden toen u samen met uw vriend T. T. (...) propaganda voerde. U werd mishandeld en verloor het bewustzijn. U verbleef twee dagen in het hospitaal. Op 20/06/2016 werd J. S. (...) gearresteerd. Hij werd valselijk beschuldigd van wapenbezit. Er werden betogingen georganiseerd in Erevan en u nam hieraan deel. Op 17/07/2016 voerde de groepering Sasna Tsrer een aanval uit op een politiebureau in Erevan en namen deze in. U ging naar Erevan om hen te steunen. Er ontstonden rellen en u werd opgepakt. Uw gegevens werden doorgegeven aan de politie van Ashtarak en u werd na enkele uren vrijgelaten. U vernam van uw vrouw dat de politie bij jullie een huiszoeking had uitgevoerd. Op 20/07/2016 keerde u terug van een betoging in Erevan en werd u door de politie opgepakt en meegenomen naar het politiebureau in Ashtarak. U werd beschouwd als een organisator van de betoging en drie dagen vastgehouden. U werd valselijk beschuldigd van drugsbezit. Uw vader kon u vrijkopen voor 3.000\$. Hierna werd u aangesproken door T. K. (...), het vice-hoofd van de politie van Ashtarak en lid van de regerende partij HHK. Hij bedreigde u en zei dat u diende afstand te nemen van uw politieke ideologie of dat u anders problemen ging ondervinden met criminelen. Tijdens de parlamentsverkiezingen van 02/04/2017 trad u op als vertrouwenspersoon voor de ORO coalitie waarvan Heritage deel uitmaakte. Dit werd u zeer kwalijk genomen door T. (...) en jullie relatie verslechterde nog. A. K. (...), de neef van T. (...), was een kopstuk van een criminele bende in Ashtarak en verstoorde uw handel op de markt. A. (...), die ook het afdelingshoofd van de watermaatschappij was, sloot uw watertoevoer af waardoor uw bomen kapot gingen van de droogte. In mei 2017 werd uw tweeling kortstondig door A. (...) ontvoerd. In juli 2017 eiste A. (...) dat u hem 100 m² grond cadeau zou geven. In augustus 2017 werd u door A. (...) en diens zoon Ar. (...), in elkaar geslagen en schoten ze uw hond dood. U ging naar de politie maar T. (...) stuurde u weg. Op 12/10/2017 nam u samen met uw vrouw het vliegtuig vanuit Erevan naar Kiev. Jullie reisden door naar Griekenland waar u verbleef bij de broer van uw vriend Ts. (...). In december 2017 vernam u van Ts. (...) dat hij via een vriend van hem bij de KGB had vernomen dat de Armeense autoriteiten bewijsmateriaal tegen u zoeken en willen beschuldigen van het organiseren van de betogingen n.a.v. de aanval van Sasna Tsrer op het politiebureau. Op 29/04/2018 verlieten jullie Griekenland en kwamen jullie naar België waar u op 04/05/2018 samen met uw vrouw een tweede verzoek tot internationale bescherming indienden. Ondertussen was er in Armenië een politieke omwenteling en is de HHK niet langer de regerende partij. U heeft ook vernomen dat A. (...) het stuk grond van u heeft afgenomen en dat een oom van A. (...) het hoofd is geworden van de Armeense politie. U bent in het bezit van de volgende documenten: uw militair boekje, huwelijksakte, geboorteaktes van de kinderen, diploma's, rijbewijzen, uw lidkaart van Heritage, een attest dat u een vertrouwenspersoon was tijdens de presidentsverkiezingen van 2013, attest dat u een vertrouwenspersoon was tijdens de parlamentsverkiezingen van 2017, en een usb-stick.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw relaas blijkt dat u in uw land van herkomst geïsoleerd wordt door de autoriteiten omwille van uw deelname aan betogingen n.a.v. de aanval van de groepering Sasna Tsrer op een politiebureau en omwille van uw politiek activisme voor de Heritage partij. Na een vergelijking van uw verklaringen met de informatie voorhanden op het CGVS, waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, dient vastgesteld te worden dat u uw politiek activisme hoegenaamd niet aannemelijk maakt. Alhoewel u een zekere kennis heeft van het politieke landschap in Armenië, m.n. over de Heritage partij, de Founding Parliament beweging, en de gebeurtenissen rond de aanval van de Sasna Tsrer groepering, vertoont u een onaannemelijk gebrek aan kennis wat betreft feiten die tot de essentie van uw relaas behoren.

Uit uw verklaringen (CGVS p. 5, 9, 15) blijkt dat het gegeven dat u tijdens de parlamentsverkiezingen van 02/04/2017 optrad als vertrouwenspersoon voor de ORO coalitie waarvan Heritage deel uitmaakte, dit u zeer kwalijk werd genomen en uw problemen met de K.'s (...) escaleerde. U maakt echter, ondanks het feit dat u een attest voorlegt dat u toen een vertrouwenspersoon was, helemaal niet aannemelijk dat u toen daadwerkelijk deze functie heeft vervuld. Uw verklaringen over het stemproces tijdens deze parlamentsverkiezingen vallen immers absoluut niet te rijmen met de bovenvermelde informatie voorhanden op het CGVS.

Zo stelt u (CGVS p. 10) aanvankelijk uitdrukkelijk dat elke kiezer die dag één stembiljet ter grootte van een A4 formaat kreeg en u als vertrouwenspersoon erover diende te waken dat niemand er bijvoorbeeld twee kon krijgen. Op dit ene stembiljet kon de kiezer dan zijn stem uitbrengen op kandidaten die waren gegroepeerd per partij. Wat later stelt u echter (CGVS p. 11) dat elke kiezer toen twee stembiljetten kreeg, dat men naast het biljet ter grootte van een A4 ook nog een kleiner stembiljet kreeg waar er enkel partijnamen op stonden, geen namen van mensen, en men aldus zijn voorkeur kon uiten voor een bepaalde partij. Elk stembiljet diende de kiezer dan in een aparte envelop te steken en in een aparte stembus te gooien. Het is reeds merkwaardig dat u dergelijke volatiele verklaringen aflegt over het aantal stembiljetten dat een kiezer die dag kreeg aangezien dit toch zoals u zelf aangaf tot de kerntaken behoort van een vertrouwenspersoon om fraude te voorkomen. Maar meer nog, uit de hierboven vermelde informatie blijkt daarentegen dat een kiezer per partij die deelnam aan deze parlementsverkiezingen van 2017 een stembiljet kreeg. Aangezien er toen negen partijen of allianties deelnamen kreeg de kiezer aldus een evenredig aantal stembiljetten, hetgeen absoluut niet te rijmen valt met uw beweringen. Voorts bestond het stembiljet uit twee delen. Enerzijds was er een nationale lijst van een partij die gesloten was, i.e. de kiezer had geen invloed op de door de partij samengestelde lijst van kandidaten. Anderzijds was er een districtslijst van dezelfde partij die open was, i.e. de kiezer kon er wel zijn voorkeur onder de kandidaten van de partij aangeven. Ook waren alle stembiljetten even groot van formaat. De kiezer bracht aldus dan zijn stem uit voor een bepaalde partij van zijn keuze door het stembiljet dat de naam van deze partij droeg en de namen bevat van de kandidaten van deze partij in de envelop te steken en in de stembus te gooien. Indien de kiezer ook wou stemmen op een kandidaat van de districtslijst van deze partij kon hij dit doen door op hetzelfde stembiljet in de voorziene districtslijst zijn voorkeur aan te duiden. De overige ongebruikte stembiljetten diende de kiezer in een daartoe voorziene bus in het stemlokaal achter te laten. Aldus staat uw bewering dat de kiezer twee stembiljetten kreeg, dat de kiezer een stembiljet kreeg waarop enkel de namen van de deelnemende partijen waren vermeld en geen kandidaten, en dat de kiezer de twee stembiljetten in twee aparte enveloppen diende te steken, in schril contrast met het daadwerkelijke verloop van het stemproces bij de parlementsverkiezingen van 2017. Het is absoluut niet aannemelijk dat u als vertrouwenspersoon die diende toe te zien op het correct verloop van de parlementsverkiezingen van 2017 dermate onwetend bent over de kiesbiljetten die toen werden gebruikt.

U verklaarde ook (CGVS p. 10) dat u op de dag van deze verkiezingen optrad als vertrouwenspersoon in drie stembureau, nl. stembureau nr. 14/6 gelegen in de Artakistraat in kleuterschool Hovik, in nr. 14/8 in de Tigran Mets straat in kleuterschool Arevik, en in nr. 14/10 eveneens in de Tigran Mets straat in een beroepsschool. U voegt toe dat het nummer 14 de code is voor Ashtarak als kiesgebied. Uit de hierboven aangehaalde informatie voorhanden op het CGVS blijkt echter dat de stad Ashtarak toen het nummer 17 droeg als code voor het kiesgebied. In de veronderstelling dat u mogelijks een vergissing maakt wat betreft het nummer van het kiesdistrict dient echter ook te worden vastgesteld dat de door u met een cijfer aangeduide kiesbureaus (14/6, 14/8, 14/10) helemaal niet overeenstemmen inzake locatie van de met een zelfde nummer aangeduide kiesbureaus (17/6, 17/8, 17/10) die werden gebruikt tijdens de parlementsverkiezingen van 2017. Ook hier mag verwacht worden dat u als vertrouwenspersoon die beweert dat hij tijdens de parlementsverkiezingen van 2017 toezicht hield in drie kiesbureaus in Artashat, dat de door u gebruikte nummers van deze kiesbureaus overeenstemmen met de daadwerkelijke locatie ervan.

Op basis van deze vaststellingen kan er geen geloof gehecht worden aan uw bewering dat u tijdens de parlementsverkiezingen van 02/04/2017 optrad als vertrouwenspersoon. Aangezien uit uw verklaringen blijkt dat u dit als een kantelmoment beschouwt waarna uw problemen met de K.'s (...) erger werden, wordt logischerwijze de geloofwaardigheid van deze beweerde problemen eveneens ondermijnd.

Het is eveneens bijzonder merkwaardig dat u verklaart dat Heritage voor de parlementsverkiezingen van 2017 geen parlementsleden had (CGVS p. 12). Uit de informatie toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt immers dat Heritage tijdens de vorige parlementsverkiezingen van 2012 weldegelijk een aantal zetels behaalde. Een dergelijk gebrek aan elementaire kennis van de partij waarvan u volgens uw beweringen (CGVS p. 5; CGVS Vragenlijst pt. 3.3) sinds 2008 lid bent, ondermijnt dan ook bijkomend uw activisme voor deze partij.

Ook wat uw deelname betreft aan betogingen n.a.v. de aanval van de groepering Sasna Tsrer op een politiebureau en de problemen die u hierdoor zou gekend hebben, dienen vaststellingen te worden gemaakt waardoor de geloofwaardigheid ervan wordt ondermijnd.

Bij bevraging over wie leiding gaf aan de betogingen verklaart u (CGVS p. 13-14) dat enkel A. M. (...), het vice-hoofd van Heritage, de acties leidde, dat hij een paar keer werd meegenomen en dan werd vrijgelaten, dat hij nooit voor een lange periode werd vastgehouden, en dat u niet op de hoogte bent of hij door zijn activiteiten problemen heeft gekend. Er moet vooreerst worden opgemerkt dat naast

M. (...) er nog twee andere voorname leden van Heritage leiding gaven aan de betogingen, zoals blijkt uit de hierboven aangehaalde informatie, en het aldus merkwaardig is dat u hiervan geen weet heeft. M. (...) werd immers op 29/07/2016 samen met deze twee personen opgepakt en na het betalen van een door de rechtbank opgelegde borg op 17 augustus vrijgelaten. De twee andere voorname leden van Heritage werden enkele dagen later eveneens na het betalen van een borg vrijgelaten. Van iemand die beweert deel genomen te hebben aan deze betogingen, hierdoor problemen te hebben gekend, en verklaart in augustus de processen te hebben opgevolgd, en waarvan aldus kan aangenomen worden dat hij de situatie hieromtrent van nabij opvolgt, mag verwacht worden dat u op de hoogte zou zijn van de rol die leden van Heritage speelden tijdens deze betogingen en de problemen die ze hierna gekend hebben. De vaststelling dat u klaarblijkelijk geen weet heeft dat M. (...) bijna drie weken aangehouden bleef, is onaannemelijk en ondermijnt op zwaarwichtige wijze uw beweringen omtrent uw activisme n.a.v. de aanval van Sasna Tsrer.

Voorts is het merkwaardig dat u voor het CGVS stelt (CGVS p. 6-7) dat u lid bent van de beweging Himnadiit Khocer daran (Founding Parliament) o.l.v. J. S. (...). Bij het invullen van de vragenlijst bij de DVZ maakte u immers hiervan geen melding, u stelde er louter lid te zijn van Heritage. Bij confrontatie stelt u (CGVS p 17) dat men bij de DVZ u zei om de vragen kort te beantwoorden hetgeen u deed. Deze motivering kan niet worden weerhouden. Aangezien men bij de DVZ uitdrukkelijk vraagt of u actief was in een organisatie (of vereniging, partij) en wat uw functie en activiteit was, kan redelijkerwijze verwacht worden dat u toen ook te kennen gaf lid te zijn van bovenvermelde beweging. Ook deze vaststelling komt de geloofwaardigheid van uw beweringen niet ten goede.

Bovendien dienen er na een vergelijking van uw opeenvolgende verklaringen en deze van uw vrouw meerdere tegenstrijdigheden en incoherenties in jullie relaas te worden vastgesteld.

Zo verklaart u (CGVS p. 7 & 17-18) dat u in december 2017 van Ts. (...) vernam dat hij via een vriend van hem bij de KGB had vernomen dat de Armeense autoriteiten bewijsmateriaal tegen u zoeken en u willen beschuldigen van het organiseren van de betogingen n.a.v. de aanval van Sasna Tsrer op het politiebureau. U stelt dat de autoriteiten u zoeken maar niet op officiële wijze, u stelt dat er vervolging is en gevraagd wat u hiermee bedoelt, stelt u dat ze vragen bij vrienden en kennissen waar u bent maar u weet niet of er iets tegen u is aangespannen. U stelt dat er geen opsporingsbericht tegen u is uitgevaardigd of Ts. (...) heeft u daar toch niks van gezegd. Bij het invullen van de vragenlijst (CGVS Vragenlijst pt. 3.2) stelde u nochtans dat Ts. (...) u zei dat u wordt gezocht én dat er een opsporingsbericht tegen u werd uitgevaardigd. Bij confrontatie stelt u dat u het woord opsporing nooit heeft gezegd maar wel dat er vervolging is en dat dit twee verschillende zaken zijn. Er moet echter worden vastgesteld dat u bij de DVZ nooit het woord vervolging heeft gebruikt maar er wel liet noteren dat er een opsporingsbericht werd uitgevaardigd, waardoor deze tegenstrijdigheid behouden blijft. Er kan ook worden opgemerkt dat het semantische onderscheid dat u maakte tussen de woorden 'vervolging' en 'opsporing' eerder kadert in een poging om de verklaringen die u aflegde bij de DVZ, waaruit duidelijk blijkt dat u officieel zou gezocht worden (ik ben te weten gekomen dat de politie van Ashtarak een zaak tegen mij heeft opgestart waarbij ik beschuldigd word organisator van demonstraties te zijn... er is een opsporingsbericht uitgevaardigd) én waardoor een asielinstantie als het CGVS hiervan bewijsstukken kan verwachten, een andere betekenis te geven om te vergoelijken dat u hiervan geen bewijzen kan voorleggen.

Ook moet wat betreft uw eerste aanhouding door de politie op 24/04/2015 waar tijdens u werd mishandeld worden vastgesteld dat u manifest tegenstrijdige verklaringen aflegt. U verklaart immers voor het CGVS (CGVS p. 6, 16-17) dat u toen op het politiebureau na een klap het bewustzijn verloor, dat u hierna terug bij bewustzijn kwam en de politie zei dat u niet mocht zeggen dat u uw verwondingen opgelopen had in het politiebureau, dat de politie u - die terug bij bewustzijn was - hierna naar het hospitaal bracht en er regelde dat u na twee dagen zou ontslagen worden zonder dat u hierbij een medisch attest zou krijgen, en verklaart u dat u geen klacht kon indienen bij de politie omdat u net door de politie zelf was geslagen. Bij het invullen van de vragenlijst (CGVS Vragenlijst pt. 3.1) stelde u daarentegen dat u op 24/04/2015 na de mishandelingen in het politiebureau bijkwam in het hospitaal en dat u een medisch attest had maar deze nu bij de politie is toen u er klacht indiende. Bij confrontatie ontkent u de versie die u gaf bij de DVZ. Het aanhouden van één versie van een verhaal biedt echter geen verklaring waarom u dermate tegenstrijdige verklaringen aflegde. Bij verdere confrontatie bleef u erbij dat u bij de politie weer bij bewustzijn was en stelt u dat u toen misschien bij de DVZ heeft gezegd dat uw bewustzijn verslechterd was, dat u onwel was en bijkwam toen de politie aan het praten was om u naar het hospitaal over te brengen. Deze motivering weet moeilijk te overtuigen daar er een groot verschil is of u bijkwam bij de politie of pas toen u reeds in het hospitaal was. Deze motivering biedt verder helemaal geen verklaring voor het feit of u toen een medisch attest had waarmee u klacht indiende bij de politie, of dat de politie had geregeld dat u geen medisch attest zou krijgen en u geen klacht bij de politie heeft ingediend. De geloofwaardigheid van de problemen die u zou gekend hebben wordt door deze vaststelling verder op manifeste wijze ondermijnd.

Wat betreft het laatste incident dat u zou meegemaakt hebben voor uw vlucht verklaart u (CGVS p. 15) dat dit plaatsvond midden augustus 2017, dat A. (...) en diens zoon Ar. (...) toen uw hond doodschoten en ze u in elkaar sloegen waardoor een stuk van uw tand afbrak. U toonde tijdens uw persoonlijk onderhoud dat deze tand nog steeds niet is hersteld. Gevraagd of u omwille van uw problemen ooit fysieke verwondingen heeft opgelopen, verwees uw vrouw (CGVS vrouw p. 5) naar uw aanhouding van 24/04/2015 waarbij u een hoofdwonde en kwetsuur aan de neus opliep. Gevraagd of dit nog is gebeurd dat u fysieke verwondingen had n.a.v. uw problemen, stelt uw vrouw dat het voorval van 24/04/2015 de enige ernstige verwonding was en u geen verwondingen meer van die aard opliep. Pas toen uw vrouw op deze verwonding aan uw tand werd gewezen herinnerde zij zich dat dit te maken had met uw problemen met A. (...) maar kon ze geen verdere informatie geven over de omstandigheden dat u deze tand brak. Gevraagd wanneer u tijdens een ontmoeting met A. (...) die verwonding aan de tand opliep plaatste zij dit incident na de ontvoering van jullie kinderen in mei 2017 en voor de dood van jullie hond in augustus 2017. Aangezien u uw vrouw in België op de hoogte bracht van het feit dat jullie hond was doodgeschoten door uw belagers kan redelijkerwijze verwacht worden dat uw vrouw zou weten dat dit tijdens de gewelddadige ontmoeting was waarbij u een verwonding aan uw tand opliep.

Voorts verklaart u (CGVS p. 16-17) dat u nog een vrees heeft, dat u op 01/09/2018 met Ts. (...) sprak en hij u zei dat hij driemaal bij uw ouders was langs gegaan en ze niet thuis waren, en dat u ongerust bent omdat uw ouders vermist zijn. Er moet worden opgemerkt dat bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud er u gevraagd werd (CGVS p. 3) of er sinds uw gehoor bij de DVZ nog nieuwe elementen zijn gebeurd m.b.t. de reden van uw vlucht uit uw land van herkomst en dat u toen te kennen gaf dat u via Ts. (...) had vernomen dat uw belagers nog regelmatig langskomen bij uw ouders en naar uw informeren, zonder meer. Bij confrontatie waarom u toen geen melding maakte dat u vreest dat uw ouders vermist zijn, stelt u dat u de vragen van de protection officer beantwoordde. Bij verdere bevraging waarom u op de vraag of u nog nieuwe informatie had m.b.t. uw problemen in uw land van herkomst louter verwees naar uw gesprek met Ts. (...) van december 2017 waarin u toen vernam dat uw belagers nog bij u thuis langskomen, stelt u dat uw ouders niet verdwenen zijn in december 2017, hetgeen compleet naast de kwestie is. Nogmaals gevraagd waarom u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud hiervan geen melding maakte, stelt u plots dat u niet zegt dat uw ouders verdwenen zijn en dat het misschien kan zijn dat Ts. (...) langskwam toen ze niet thuis waren. Bij confrontatie met het feit dat u hieromtrent stelde een vrees te koesteren, antwoordt u bevestigend en verklaart u dat u deze bezorgdheid in u draagt en hoopt dat er niks is gebeurd met hen. Bijgevolg blijft bovenstaande vaststelling gelden, m.n. dat indien u deze bezorgdheid / vrees heeft dat uw ouders vermist zijn, u bij aanvankelijke bevraging naar de actuele situatie van uw problemen hiervan onmiddellijk melding had van gemaakt. Ook deze vaststelling ondermijnt bijkomend de geloofwaardigheid van uw relaas.

Verder blijkt uit uw verklaringen (CGVS p. 4-5) dat u op 12/10/2017 samen met uw vrouw naar Griekenland reisde waar u verbleef bij Av. (...), de broer van uw vriend Ts. (...). Op 29/04/2018 verlieten jullie Griekenland en kwamen jullie naar België waar u op 04/05/2018 samen met uw vrouw een tweede verzoek tot internationale bescherming indiende. Gevraagd waarom u in Griekenland geen verzoek tot internationale bescherming indiende, verklaart u dat Av. (...) die er al lang woonde u dit afraadde en hij zei dat u naar België diende te reizen omdat dit een humanitair land is. Een dergelijke kieskeurigheid met betrekking tot het land dat verzoekers aanvraag tot internationale bescherming mocht behandelen draagt echter juist bij tot de vaststelling dat de verzoekers geen werkelijke vrees koesteren. Een werkelijke vrees voor vervolging houdt immers in dat men zich zo snel mogelijk in veiligheid wenst te brengen en dus ook onmiddellijk de bescherming van de autoriteiten inroept van zodra dit mogelijk is. Gevraagd waarom jullie zo lang hebben gewacht, m.n. meer dan een half jaar, vooraleer een verzoek tot internationale bescherming in België in te dienen, verklaart u dat u veronderstelde dat de vervolgingen die begonnen waren na de verkiezingen zouden stoppen maar dat ze bleven bestaan. U stelde echter ook (CGVS p. 3, 7-8) in december 2017 vernomen te hebben dat de Armeense autoriteiten bewijsmateriaal tegen u verzamelden en wilden beschuldigen van het organiseren van de betogingen n.a.v. de aanval van Sasna Tsrer op het politiebureau, hetgeen bezwaarlijk als een verbetering van uw situatie kan worden beschouwd. U bleef hierna nog vijf maanden in Griekenland zonder een verzoek tot internationale bescherming in te dienen of af te reizen naar een land dat u waardig acht om uw verzoek te behandelen. Uit dit gedrag blijkt dat een snelle en efficiënte behandeling van uw verzoek voor u geen prioriteit is en bijgevolg uw behoefte aan bescherming allesbehalve acuut is. De vaststelling dat u in Griekenland geen asielaanvraag indiende en er meer dan een half jaar verbleef vooraleer naar België te reizen waar u uw verzoek indiende, toont aan dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en ondermijnt finaal de ernst en de geloofwaardigheid van de door u geschetste vrees.

Bovenstaande vaststellingen zijn van die aard dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielaanvraag en er bijgevolg in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de

Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden. De door u neergelegde documenten kunnen deze conclusie niet wijzigen. Uw militair boekje, huwelijksakte, geboorteaktes van de kinderen, diploma's, en de twee rijbewijzen bevatten persoonsgegevens die niet worden betwist. Uw lidkaart van Heritage, een attest dat u een vertrouwenspersoon was tijdens de presidentsverkiezingen van 2013, attest dat u een vertrouwenspersoon was tijdens de parlementsverkiezingen van 2017, toont uw activiteiten voor Heritage niet aan noch dat u daadwerkelijk een vertrouwenspersoon was tijdens deze verkiezingen. Er moet ook worden vastgesteld dat uit informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een bijlage in uw administratief dossier is gevoegd, blijkt dat er in uw land van herkomst een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke Armeense documenten bijzonder relatief en zijn deze op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas. De usbstick bevat foto's van een hond en foto's van betogers die worden opgepakt door de politie, maar leveren geen informatie over uw beweerde persoonlijke problemen. Op 4 foto's bent u te zien in een groep mannen en de video toont een toespraak van de politicus G. T. (...), hoofd van de Prosperous Party en Tsarukyan Alliance zoals blijkt uit de informatie toegevoegd aan uw administratief dossier, waarbij u aanwezig was als toeschouwer maar leveren geen informatie over uw persoonlijk politiek activisme noch over uw problemen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroept verzoekende partij zich op de "*schending van het recht van verdediging door een gebrek, onduidelijkheid en dubbelzinnigheid in de motivering van de beslissing*", van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. In een tweede middel haalt verzoekende partij de schending aan van de artikelen 2, 3 en 5 EVRM. In een derde middel roept verzoekende partij de schending in van het redelijkheidsbeginsel. In een vierde en laatste middel, aangaande de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, voert verzoekende partij de schending aan van de artikelen 2, 3 en 5 EVRM, van "*het recht van verdediging door een gebrek, onduidelijkheid en dubbelzinnigheid in de motivering van de beslissing*" en van het redelijkheidsbeginsel.

2.2.1. Wat de aangevoerde schending van de artikelen 2 en 3 EVRM betreft, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

De schending van het artikel 5 EVRM kan evenmin dienstig worden aangevoerd tot staving van onderhavige vordering tegen de beslissing van de commissaris-generaal waarbij, zoals reeds gesteld, zonder een verwijderingsmaatregel te nemen, uitsluitend over de hoedanigheid van vluchteling van betrokkene en over het al dan niet toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus uitspraak wordt gedaan (RvS 12 maart 2008, nr. 180.930).

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en

de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van de middelen zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming rust in beginsel op de verzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn verzoek gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (vgl. RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.4.1. Wat betreft de motivering van verwerende partij dat verzoekende partij haar politiek activisme niet aannemelijk maakt, duidt verzoekende partij erop dat uit haar verklaringen tijdens haar persoonlijk onderhoud blijkt *“dat hij een zeer grote kennis heeft van zowel de algemene politiek in zijn land van herkomst, de oppositie, de organisatie van de verkiezingen, verschillende acties en demonstraties van de oppositie, ...”*. Volgens verzoekende partij kan het feit dat verwerende partij *“een aantal details uit het relaas van verzoekende partij pikt die onduidelijk en/of niet volledig correct zouden zijn”* hieraan geen afbreuk doen.

2.2.4.2. De Raad bemerkt dat ook in de bestreden beslissing erkend wordt dat verzoekende partij een zekere kennis heeft van het politieke landschap in Armenië, m.n. over de Heritage partij, de Founding Parliament beweging, en de gebeurtenissen rond de aanval van de Sasna Tsrer groepering. Doch wordt door verwerende partij tevens gemotiveerd dat verzoekende partij een onaannemelijk gebrek aan kennis vertoont wat betreft feiten die tot de essentie van haar relaas behoren, en die derhalve, in tegenstelling tot wat verzoekende partij meent, geenszins als *“details”* kunnen worden beschouwd en wel degelijk van dien aard zijn dat ze de geloofwaardigheid van het door verzoekende partij voorgehouden asielaanvraag ondergraven.

2.2.5.1. In verband met haar verklaringen over het verloop van de parlementsverkiezingen van 2017, verwijst verzoekende partij naar haar verklaringen tijdens haar persoonlijk onderhoud en stelt zij dat hieruit duidelijk blijkt dat zij bedoelde dat er twee stembiljetten effectief dienden te worden ingediend en dat haar taak erin bestond om erop toe te zien dat niemand stembiljetten mee naar buiten smokkelde. De stembiljetten waarop niet werd gestemd, dienden in een vuilbak te worden gedeponneerd en werden derhalve niet gebruikt. Het is dan ook logisch dat zij aangaf dat er sprake was van twee stembiljetten aangezien de negen stembiljetten geenszins allen werden gebruikt.

2.2.5.2. De Raad bemerkt evenwel dat verzoekende partij tijdens haar persoonlijk onderhoud op de vraag of er die dag per kiezer één stembiljet was of meer het volgende verklaarde: *“We keken toe, dat er geen 2 konden meegegeven worden, achteraf vernomen dat iemand was betrapt met 2 briefjes, met ene had hij z'n stem uitgebracht en andere mee naar buiten genomen”* (administratief dossier, stuk 5Z, notities CGVS man, p. 10). Hieruit blijkt dan ook duidelijk dat verzoekende partij aanvankelijk stelt dat elke kiezer die dag slechts één stembiljet mocht krijgen. Dit geldt des te meer nu hierop gevraagd werd aan verzoekende partij hoe zo'n stembiljet er dan uitzag en uit haar antwoord tevens blijkt dat er slechts sprake zou zijn geweest van één stembiljet per kiezer (*“Was een A4 formaat, namen van kandidaten en partijen met nummers, en tegenover was er een plaats, een vierkant blokje waar je je stem kon plaatsen”* (notities CGVS man, p. 10-11)). Later stelde zij tijdens haar persoonlijk onderhoud dan weer, in tegenspraak met haar eerdere verklaringen, dat iedere kiezer twee stembiljetten kreeg die vervolgens elk in een aparte enveloppe in elk een andere stembus moesten worden gestoken (notities CGVS, p. 11). Waar verzoekende partij stelt dat zij met haar verklaringen enkel bedoelde dat er twee stembiljetten effectief moesten worden ingediend, zonder uitspraak te doen over het aantal stembiljetten dat de kiezer aanvankelijk kreeg, is de Raad van oordeel dat dit een allesbehalve overtuigende *post-factum* verklaring

betreft die duidelijk na reflectie tot stand gekomen is teneinde haar verklaringen alsnog te doen stroken met de algemene informatie over de parlementsverkiezingen van 2017. Immers mag redelijkerwijs van verzoekende partij verwacht worden dat zij zelf spontaan zou aangeven dat de kiezer negen stembiljetten kreeg en dat niet gebruikte stembiljetten in de daartoe voorziene bus moesten worden gedeponereerd. Daarenboven strookt de bewering dat er twee stembiljetten moesten worden ingediend, waarbij er volgens haar verklaringen sprake zou zijn geweest van twee aparte enveloppes (notities CGVS, p. 11), evenmin met de informatie die door verwerende partij werd toegevoegd aan het administratief dossier (administratief dossier, stuk 14, map landeninformatie, delen 1-2). Immers blijkt uit deze informatie dat een kiezer slechts één enveloppe kreeg en verder per partij die deelnam aan de parlementsverkiezingen van 2017 – zijnde negen partijen of allianties – een stembiljet kreeg hetwelk vervolgens uit twee delen bestond, een nationale lijst van een partij die gesloten was, *i.e.* de kiezer had geen invloed op de door de partij samengestelde lijst van kandidaten, en een districtslijst van dezelfde partij die open was, *i.e.* de kiezer kon er wel zijn voorkeur onder de kandidaten van de partij aangeven. De kiezer bracht zijn stem uit voor een bepaalde partij van zijn keuze door het stembiljet dat de naam van deze partij droeg en de namen bevat van de kandidaten van deze partij in de envelop te steken en in de stembus te gooien. Indien de kiezer ook wou stemmen op een kandidaat van de districtslijst van deze partij kon hij dit doen door op hetzelfde stembiljet in de voorziene districtslijst zijn voorkeur aan te duiden. Er werd derhalve slechts één stembiljet ingediend en de overige ongebruikte stembiljetten diende de kiezer in een daartoe voorziene bus in het stemlokaal achter te laten. De totaal foutieve verklaringen van verzoekende partij over de kiesbiljetten die werden gebruikt tijdens de parlementsverkiezingen van 2017 ondergraven op fundamentele wijze haar bewering dat zij als vertrouwenspersoon diende toe te zien op het correct verloop van de parlementsverkiezingen van 2017.

2.2.6.1. Omtrent haar verklaringen over de nummercode van de stad Ashtarak als kiesgebied tijdens de parlementsverkiezingen van 2017, oppert verzoekende partij dat haar verklaringen louter berusten op een vergissing. Zij wijst erop dat zij reeds meermaals betrokken was bij verkiezingen in Armenië, telkens als vertrouwenspersoon. Bij de lokale verkiezingen in 2016 kreeg Ashtarak wel degelijk het nummer 14 toebedeeld als code voor het kiesgebied. Daarnaast bemerkt verzoekende partij dat de stad Artashat, en dus niet Ashtarak, het nummer 17 had bij de lokale verkiezingen van 2016. Als bijlage bij haar verzoekschrift voegt verzoekende partij foto's die zouden zijn genomen tijdens de propaganda één dag voor de lokale verkiezingen in 2016 en informatie over de verschillende kiesbureaus tijdens deze lokale verkiezingen in 2016 (bijlage 2). Verzoekende partij erkent dat Ashtarak bij de parlementsverkiezingen in 2017 inderdaad het nummer 17 kreeg toebedeeld, doch meent dat deze loutere vergissing niet van aard is om afbreuk te doen aan de geloofwaardigheid van haar asielrelaas.

2.2.6.2. De Raad bemerkt vooreerst dat, daar waar in de bestreden beslissing gesteld wordt dat verwacht mag worden dat verzoekende partij als vertrouwenspersoon die beweert dat hij tijdens de parlementsverkiezingen van 2017 toezicht hield in drie kiesbureaus "*in Artashat*", dat de door haar gebruikte nummers van deze kiesbureaus overeenstemmen met de daadwerkelijke locatie ervan, uit de overige motivering van de bestreden beslissing duidelijk blijkt dat de stad Ashtarak bedoeld wordt en dat dit een loutere materiële vergissing betreft die geen afbreuk doet aan het in desbetreffende motivering gestelde. Uit de informatie die door verwerende partij werd toegevoegd aan het administratief dossier (administratief dossier, stuk 14, map landeninformatie, deel 3) blijkt immers, zoals in de bestreden beslissing ook wordt opgemerkt, dat de stad Ashtarak (en niet Artashat), waar verzoekende partij volgens haar verklaringen tijdens de parlementsverkiezingen van 2017 in drie kiesbureaus toezicht zou hebben gehouden als vertrouwenspersoon (notities CGVS man, p. 2, 5-6 en 10), als code voor het kiesgebied tijdens deze verkiezingen het nummer 17 droeg, en niet het nummer 14 zoals verzoekende partij verklaarde (notities CGVS man, p. 10).

Waar verzoekende partij herhaalt dat dit slechts een vergissing betreft, duidt de Raad erop dat dienaangaande in de bestreden beslissing reeds terecht wordt opgemerkt dat ook in de veronderstelling dat zij mogelijks een vergissing maakt wat betreft het nummer van het kiesdistrict, de door verzoekende partij met een cijfer aangeduide kiesbureaus (14/6, 14/8 en 14/10) helemaal niet overeenstemmen wat betreft de locatie van de met een zelfde nummer aangeduide kiesbureaus (17/6, 17/8 en 17/10). Immers, verklaart verzoekende partij dat het kiesbureau 14/6 zich bevond in de kleuterschool Hovik in de straat Artaki, dat het kiesbureau 14/8 zich bevond in de kleuterschool Arevik, straat Tigran Mets, en dat het kiesbureau 14/10 zich bevond in de beroepsschool in de straat Tigran Metz (notities CGVS man, p. 10), terwijl uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat het kiesbureau 17/6 zich bevond in de hoofdschool "*na Ghapantsyan, Narekatsi 79*", dat het kiesbureau 17/8 zich bevond in de voormalige universiteit "*naar Ashtaraketsi, Jerevan 2*" en dat het kiesbureau 17/10 zich bevond in de kleuterschool Hovik in de straat artik (administratief dossier, stuk 14, map landeninformatie, deel 3). Dergelijke foutieve verklaringen over de nummers van deze kiesbureaus en hun locatie ondergraven

verder de geloofwaardigheid van de bewering van verzoekende partij vertrouwenspersoon te zijn geweest tijdens de parlementsverkiezingen van 2017.

Waar verzoekende partij opmerkt dat zij reeds meermaals als vertrouwenspersoon betrokken was bij verkiezingen in Armenië en dat Ashtarak bij de lokale verkiezingen in 2016 het nummer 14 kreeg toebedeeld als code voor het kiesgebied (bijlage 2 van het verzoekschrift), bemerkt de Raad evenwel dat redelijkerwijs van haar als vertrouwenspersoon bij de verkiezingen verwacht mag worden dat zij correcte verklaringen zou kunnen afleggen over de code van het kiesdistrict en over de nummers en locatie van de stembureaus waar zij toezicht hield tijdens de parlementsverkiezingen in 2017, *quod non*. De Raad onderstreept nog dat net het gegeven dat verzoekende partij tijdens de parlementsverkiezingen van 2017 optrad als vertrouwenspersoon voor de ORO coalitie waarvan Heritage deel uitmaakte haar zeer kwalijk werd genomen en ervoor zorgde dat haar problemen met de K.'s dermate escaleerden dat verzoekende partij uiteindelijk gedwongen was haar land van herkomst te verlaten. De vaststelling dat verzoekende partij geenszins aannemelijk maakt dat zij daadwerkelijk vertrouwenspersoon was tijdens de parlementsverkiezingen van 2017, ondergraaft dan ook op ernstige wijze de geloofwaardigheid van het door haar voorgehouden asielrelaas.

2.2.7.1. Verder verwijst verzoekende partij nog naar de door haar bijgebrachte stukken aangaande haar politieke activisme. Verzoekende partij betoogt dienaangaande dat verwerende partij nalaat *in concreto* enig element aan te voeren waaruit blijkt dat de door haar bijgebrachte documenten vervalst zouden zijn en zich slechts beperkt tot *in abstracto* te verwijzen naar de hoge graad van corruptie in Armenië en het feit dat er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Verzoekende partij merkt hierbij nog op dat het gaat om zeer specifieke documenten en niet om meer algemene documenten, zoals bijvoorbeeld identiteitsdocumenten, "*waarvan inderdaad kan aangenomen worden dat vervalste versies ervan "te verkrijgen" zouden zijn in een land waar veel corruptie zou heersen*".

2.2.7.2. De Raad stelt evenwel vast dat verzoekende partij in desbetreffend betoog er ten onrechte van uit blijkt te gaan dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid of het niet-authentiek karakter ervan wordt aangetoond. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en bijgevolg ook de Raad kunnen evenwel ook om andere redenen dan hun (bewezen) valsheid aan de aangebrachte stukken iedere bewijswaarde weigeren. *In casu* oordeelde verwerende partij op goede gronden dat, gelet op de informatie toegevoegd aan het administratief dossier (administratief dossier, stuk 14, map landeninformatie, deel 4) waaruit blijkt dat er in Armenië een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden, de bewijswaarde van dergelijke Armeense documenten bijzonder relatief is en dat deze op zich niet van dien aard zijn om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van het door verzoekende partij voorgehouden asielrelaas. De Raad ziet hierbij niet in hoe het loutere feit dat deze documenten geen identiteitsdocumenten betreffen maar 'zeer specifieke documenten' afbreuk doet aan het voormelde, waaruit immers blijkt dat in Armenië allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Bovendien wijst de Raad er nog op dat aan documenten die ter ondersteuning van een voorgehouden asielrelaas worden bijgebracht enkel bewijswaarde kan worden toegekend voor zover deze gepaard gaan met een geloofwaardig relaas, wat *in casu* niet het geval is.

2.2.8.1. Inzake de motivering dat verzoekende partij over haar eerste aanhouding door de politie op 24 april 2015, tijdens dewelke zij werd mishandeld, manifest tegenstrijdige verklaringen aflegt, wijst verzoekende partij erop dat zij duidelijk verklaarde dat zij het bewustzijn verloor en dat het dan ook, gelet op haar medische toestand op dat moment, aannemelijk is dat zij geen volledig accurate verklaringen kan geven over dit incident. Verzoekende partij meent dat de stelling van verwerende partij dat er een groot verschil is tussen het feit of zij al dan niet terug bij bewustzijn kwam op het politiekantoor of in het hospitaal evenmin overtuigt. Immers, "*(f)eit blijft dat verzoekende partij die bewuste avond het slachtoffer werd van geweld gepleegd door de politiediensten en dat hij achteraf geen klacht kon indienen tegen de betrokken agenten*".

2.2.8.2. De Raad stelt evenwel vast dat de door verzoekende partij afgelegde verklaringen over haar eerste aanhouding door de politie op 24 april 2015 dermate tegenstrijdig zijn dat deze niet verklaard kunnen worden door het loutere feit dat zij na een klap tijdelijk het bewustzijn verloor. Immers dient verwerende partij te worden bijgetreden in haar motivering dat er een groot verschil is of verzoekende partij reeds bijkwam bij de politie en dat de politie haar vervolgens naar het hospitaal bracht, zoals zij beweerde tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal, of dat zij na de mishandelingen in het politiebureau pas bijkwam in het hospitaal, wat zij verklaarde tijdens haar interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Verder weerlegt verzoekende partij met bovenstaand verweer op geen enkele manier *in concreto* de vastgestelde tegenstrijdigheid tussen enerzijds haar

verklaring tijdens haar persoonlijk onderhoud dat de politie in het hospitaal regelde dat zij na twee dagen zou ontslagen worden zonder dat zij hierbij een medisch attest zou krijgen en haar verklaring dat zij geen klacht kon indienen bij de politie omdat zij net door de politie zelf was geslagen, en anderzijds haar verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat zij een medisch attest had van haar verblijf in het hospitaal maar dat dit nu bij de politie is omdat zij er klacht indiende. Immers heft het louter verwijzen naar één van de tegenstrijdig bevonden versies voormelde tegenstrijdigheid niet op. De Raad is van oordeel dat de tegenstrijdige verklaringen van verzoekende partij over dit incident verder de geloofwaardigheid van de door haar voorgehouden problemen ondermijnen.

2.2.9.1. Waar verwerende partij motiveert dat de vaststelling dat verzoekende partij in Griekenland geen asielaanvraag indiende en er meer dan een half jaar verbleef vooraleer naar België te reizen waar zij haar verzoek indiende, aantoonde dat zij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en finaal de ernst en de geloofwaardigheid van de door haar geschetste vrees ondermijnt, bemerkt verzoekende partij dat zij er aanvankelijk van uitging dat zij op korte termijn terug zou kunnen keren naar Armenië. Pas toen bleek dat een terugkeer onmogelijk was, besloot verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in België in te dienen. Immers, *“(v)erzoekende partij verbleef op dat moment (...) reeds effectief in België, aangezien hij niet langer kon verblijven bij de kennis van zijn broer in Griekenland.”*

2.2.9.2. De Raad is evenwel van oordeel dat bovenstaand betoog niet kan volstaan om haar laattijdig verzoek om internationale bescherming te verklaren. Immers wordt in de bestreden beslissing de pertinente opmerking gemaakt dat verzoekende partij verklaarde reeds in december 2017 vernomen te hebben dat de Armeense autoriteiten bewijsmateriaal tegen haar verzamelden en haar wilden beschuldigen van het organiseren van de betogingen n.a.v. de aanval van Sasna Tsrer op het politiebureau, hetgeen allerm minst een indicatie is dat haar situatie nog zou verbeteren, integendeel. Dat verzoekende partij in de gegeven omstandigheden nog maar liefst vijf maanden in Griekenland bleef zonder een verzoek tot internationale bescherming in te dienen of af te reizen naar een land dat zij waardig acht om haar verzoek te behandelen, hypothekeert terecht de geloofwaardigheid van de beweerde nood aan internationale bescherming.

2.2.10. De Raad duidt er ten slotte nog op dat in de bestreden beslissing tevens wordt vastgesteld dat (i) verzoekende partij foutief verklaart dat Heritage voor de parlementsverkiezingen van 2017 geen parlementsleden had; (ii) verzoekende partij niet op de hoogte is van de rol die leden van Heritage speelden tijdens de betogingen n.a.v. de aanval van de groepering Sasna Tsrer op een politiebureau en de problemen die ze hierna gekend hebben; (iii) verzoekende partij bij de Dienst Vreemdelingenzaken stelde louter lid te zijn van Heritage en geen gewag maakte van haar lidmaatschap van de beweging Himnadiit Khocerdaran (Founding Parliament) o.l.v. Jirair Sefilyan; (iv) verzoekende partij bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde in december 2017 van T. te hebben vernomen dat zij wordt gezocht door de Armeense autoriteiten en dat er een opsporingsbericht tegen haar werd uitgevaardigd, terwijl zij op het Commissariaat-generaal stelt de Armeense autoriteiten haar zoeken maar niet op officiële wijze en dat er geen opsporingsbericht tegen haar is uitgevaardigd of dat T. haar daar toch niets van heeft gezegd; (v) verzoekende partij en haar vrouw geen coherente verklaringen afleggen over tijdens welk incident verzoekende partij haar tand brak en (vi) verzoekende partij haar vrees dat haar ouders vermist zijn geenszins aannemelijk maakt. Er dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij in haar verzoekschrift geen enkele poging onderneemt om voormelde vaststellingen *in concreto* te weerleggen dan wel te verklaren waardoor deze onverminderd overeind blijven. De Raad is van oordeel dat voormelde vaststellingen verder de geloofwaardigheid ondergraven van het door verzoekende partij voorgehouden politiek activisme voor de partij Heritage en voor de beweging Himnadiit Khocerdaran (Founding Parliament) o.l.v. Jirair Sefilyan, van de door haar beweerde deelname aan de betogingen n.a.v. de aanval van de groepering Sasna Tsrer op een politiebureau en van de door verzoekende partij voorgehouden problemen.

2.2.11. Gelet op het voorgaande, kan het verweer van verzoekende partij dat *“(e)en aantal gegevens (...) door het Commissariaat-generaal duidelijk verkeerd (worden) begrepen en/of geïnterpreteerd”* en dat er sprake is van een *“schending van het recht van verdediging door een gebrek, onduidelijkheid en dubbelzinnigheid in de motivering van de beslissing”*, geenszins door de Raad worden gevolgd.

2.2.12. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het relaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.13. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er in Armenië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.14. Waar verzoekende partij stelt er sprake is van “*een absoluut gebrek aan zorgvuldigheid in het onderzoek*”, leidt de Raad af dat verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden. De Raad benadrukt evenwel dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenfinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 13 en 14), en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 11 september 2018 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Armeens en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.15. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoonde dat het asielrelaas van verzoekende partij niet als geloofwaardig kan worden beschouwd, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.16. De middelen kunnen niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig februari tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT